కథానిక

"మనమెటు కదిలితే మన నీడ అటు కదుల్తుంది. దానికో స్వంత అస్తిత్వం లేదు. మనం నీడలమా, మనుషులమా?" అందిఉష, మధు వంక చూస్తూ.

సాయంకాలపు ఎండలో పొడుగ్గా సాగిన ఆమె నీడ వంక చూశాడు మధు. ముందు కొంచెమై, తరువాత క్రమంగా పొడుగ్గా సాగే అపరాహ్నం తరవాతి నీడలా వాళ్ల పరిచయం దగ్గర దగ్గర మూడేళ్ళ నుండి సాగుతోంది. ఇద్దరూ క్లాసుమేట్స్, అతను క్లాసులోనూ, బయటా ఎక్కువ మాట్లాడడు. తనలో తను ముడుచుకు పోయి వుంటారు; తనకో స్వంత అస్తిత్వం లేనట్టు వుంటాడు. అతనికెప్పుడూ ఎవరిదో ఒకరి ఆసరా కావాలి. అతన్ని చూస్తే ఆమెకు జాలీ, మరోసారి చిరాకూ కలుగుతుంటాయి. సాయంత్రం ఏడు గంటలకు వాళ్ల క్లాసు మేటు నీరజ వివాహం. అతనికి తనొక్కడే వెళ్లాలంటే సిగ్గు. అంత మందిలో తను ఇమడ లేదు. పెళ్లికి వెళ్ళక పోతే బావుండదు. నీరజ మరీ మరీ చెప్పింది పెళ్లికి తప్పక రావాలని. "మీరు పెళ్లికివెళ్లేటట్లయితే నేనూ వస్తాను" అంటే ఉష అతనితో అన్న మాటలివి.

మధు మాట్లాడలేదు. సాయంత్రం అయిదు గంటలవుతోంది. క్లాసులయి పోయాయి. విద్యార్థులు ఇళ్ళ కెళ్తున్నారు.

"నేను పెళ్లికి రాకపోతే మీరు వెళ్లరా?" అని అడిగింది ఆమె

"ఏమో అంత మందిలో నాకు ఊపి రాదదు" అన్నాడతను.

"ఏం మిగతా మన క్లాసుమేట్స్ కూడా వస్తారుగా"

"వస్తారు. అందరితోనేనెక్కువగామాట్లాడనుగా"

"అక్కడికి అదో గొప్ప అయినట్లు. వెళ్లండి. అందరిలో కలిసి వుండండి. నాతో తప్ప, అందరితో కలిసి వుండక పోవటం వల్ల అందరూ అంటున్నారు మీరు నాకు షాడో అని, సెటిలైట్ అనీ. నేనెటు కదిల్తే మీరటు కదుల్తారట. ఆ మాటలు వినటానికి నాకు సిగ్గుగా వుంది. మీకు అన్పించదా అలా?"

అతనేం మాట్లాడలేదు. ఎండలోతననీడ పడుతున్నట్లు లేదు. 'తానే నీడ కదా, తనకో నీడ వుండదు' అన్పించింది అతనికి. అలా స్ఫురించగానే ఆమె మాటలు చిరాకు తెప్పించాయి అతనికి.

"సరే నేనే వెళ్తాను. మీరు రానక్కర లేదు లెండి?" అంటూ గబ గబా నడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు అతను.

విస్తుబోయి చూస్తూ నిలబడింది ఉష. అయినా ఆమెకు ఆనందంగానే వుంది. నీడలు విడిపోయి అతనంతి అతనుగా కన్పిస్తున్నాడిప్పుడిప్పుడే.

బి.కాం. మొదటి సంవత్సరంలో చేరిన కొత్తల్లోమొదటి రోజున కామర్సు లెక్చరరు అడిగాడు విద్యార్థుల్ని తామెందుకు బి.కాం. చదవాలని అనుకున్నారని. విద్యార్థులు రక రకాల సమాధానాలు చెప్పారు. మధుమాత్రం "మా మామయ్య కామర్సే చదవమన్నారు అందుకని కామర్స్ తీసుకున్నాను" అన్నాడు సిగ్గుపడుతూ

"అదేంటోయ్! నీకు స్వంత వ్యక్తిత్వం లేదా. నువ్వు ఏం. చదవాలో నీకు నువ్వు నిర్ణయించుకోవాలి కదా" అడిగాడు కామర్స్ లెక్చరర్

"ఏమో నాకు తెలీదు సార్" అన్నాడు మధు.

ఆ మాటలో గొల్లుననవ్వారు విద్యార్థులు. సిగ్గుపడి కూర్చుండిపోయారు మధు.

అదే మొదటగా ఉష అతన్నిగుర్తించటం. అతని అమాయకత వల్ల జాలి కలిగింది ఆమెకు.

"పెద్దవాళ్లు మనం ఏం కోర్సు తీసుకోవాలో గైడ్ చేయటంలో తప్పు లేదుగా సార్" అంది ఉష లేచి నిలబడి.

"నిజమే. నువ్వు చెప్పింది నిజమే" అన్నాడు ఆయన.

మొదటిసారిగా మధు ఉషలో తన నీడను వెతుక్కున్న క్షణమది!

కాలేజీ యూనియన్ ఇనాగరల్ ఫంక్షనప్పుడు అతను పాటలు పాడాలని బలవంతం చేశారు సహ విద్యార్థులు.

"అమ్మో! నేను పాడను" అన్నాడు మధు. అంత మందిలో లేచి నిలబడి పాడటం ఊహించుకోగానే ముచ్చెమటలు పోశాయి అతనికి.

"ఏం మీ మామయ్యకు మీరు పాడటం ఇష్టం కాదా?" అంది ఉష. మధు ఎగాదిగా ఆమెవంక చూశాడు. ఆమెమాటలు మొదట అర్థం కాలేదు అతనికి.

"అలా అని చెప్పానా మీకు?" అన్నాడతను కోపం ధ్వనింపచేస్తూ

"కాలేజీకి వచ్చిన మొదటిరోజు. మీ మామయ్య బి.కాం. చదవమన్నారని చెప్పిన రోజే మిగతా విషయాలు కూడా చెప్పక చెప్పారు" అంది ఉష.

అతనేం మాట్లాడలేదు.

"ఏమనుకోకండి. మీ మామయ్య ఓ వట వృక్షం! ఆ వృక్షం కింద మీలాంటి చిన్న మొక్కలు బతకవు. బతకలేక ఆ వృక్షానికి నీరలయిపోతాయి!? అంది మళ్లీ మీ అంతట మీరు సృష్టించి, ఫలించాలో, జీవితాంతమూ నీడగా వుండాలో ఆలోచించుకోండి" అని వెళ్లిపోయింది ఉష

అదే మొదలు అతనిలో ఆలోచనల ఉషోదయమవటానికి! ఏడు రంగుల ఇంద్ర ధనస్సులా కన్పించిందామె అతనికి.

ఓ రోజు విద్యార్థులంతా వెళ్లిపోయినా

నీడ

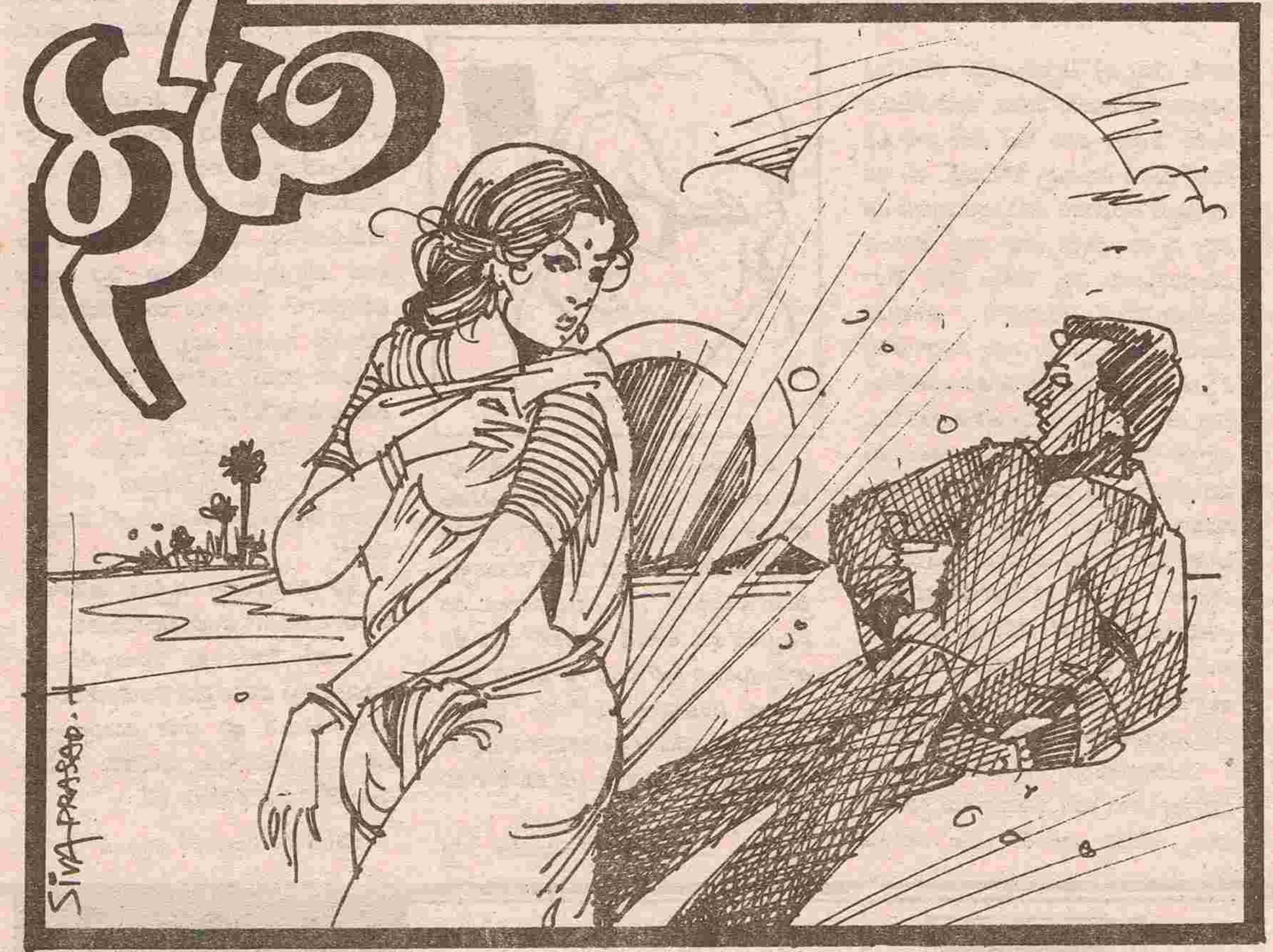

కాకాని చక్రపాణి, వి.నాగరత్న కుమారి.

అతను కాలేజీ కాంపౌండులోనే కూర్చుండిపోయాడు ఫుట్‌బాల్ ఆట చూస్తూ.

"హలో! ఇక్కడ కూర్చున్నారే? ఇంటి కెళ్లరా?" అంటూ అతని పక్కకి వచ్చి నిలబడింది ఉష.

"కీస్ లేవు" అన్నాడు అతను

"కీస్ లేవా? అంటే..." అంది ఆమె అర్థంకాక అతని వంక చూస్తూ

"మా మామయ్య వాళ్లు బంధువుల ఇంటికి పెళ్లి కెళ్లారు. ఇంటికి తాళం వేసి వెళ్లారు. వాళ్లు వచ్చేటప్పటికి ఆరో, ఏడో అవుతుంది. అందుకని ఇక్కడ కూర్చున్నా"

"మీకు కీస్ ఇచ్చి వెళ్ల వచ్చుగా వాళ్లు"

"వాళ్లెప్పుడూ నాకు తాళం చేతులు ఇవ్వరు. నేనుమతి మరుపు మనిషినని ఎక్కడయినా పారేస్తానేమోనని వాళ్ల భయం"

"అయితే మా ఇంటికి రారాదూ, కాస్త టీ తాగి వెళ్దురు గాని"

"ఆడపిల్లలతో వాళ్ల ఇంటికి వెళ్లటం మీ మామయ్యకుఇష్టంవుండదనుకుంటా" అంది ఉష.

"ఇందులోఆయనఇష్టమేముంది? పదండి వెళ్దాం" అన్నాడతను లేచి ముందుకదుగేస్తూ

"దట్స్ ద స్పిరిట్. ఐ అడ్మైర్ రవే యు ట్రై టు ఫైట్ టవుట్"

"ఏంటది?"

"మీ మామయ్య ప్రభావంనుండిబయట పడాలని ప్రయత్నించటం"

ఇల్లు వచ్చింది. గేటు తెరచి లోపలకు నడిచింది ఉష. ఆమెను అనుసరించాడు మధు. డ్రాయింగ్ రూంలోనే ఆగిపోయాడు అతను.

"రండి నా గదిలో కూర్చుందాం" అని ఆమె అతన్ని తన గదికి తీసుకెళ్లింది.

పని మనిషి టీ తెచ్చిస్తే తాగారు. "ఇక చెప్పండి మీ కథ" అందామె.

అతను చెప్పసాగాడు.

"నాకు అందర్లా తల్లీ దండ్రీ ప్రేమ తెలియదు. మామయ్య ఇంట్లోనేనుబానిసను. అక్కడ నా అభిప్రాయానికి విలువ లేదు. ఏదీ ధైర్యం చేసి అడిగే అర్హతా, ఆస్కారం లేవు. ఒకవేళ అడిగినా అనుమతి దొరకదు, కోరిక తీరదు. చిన్నపిల్లాడిగా వున్నప్పుడు ఓ రోజు తోటి పిల్లల్ని చూసి మోజుపడి కుడి పాపడి తీసుకుని తల దువ్వుకున్న పాపానికి, నానా తిట్లు తిట్టి, నీ మొహానికి తోడు షోకులు తక్కువయ్యా యట్రా వెధవా? ఇంకోసారి ఇట్లాంటి వెధవ్వేషాలు వేశావంటే ఎముకలు విరగ్గొడ్తా గుర్తుంచుకో అంటూ బెదిరిస్తే బిత్తర చూపులు చూస్తూ 'తప్పయి పోయింది మామయ్యా! ఇంకెప్పుడూ చేయనుగా' అన్న వేడ్కోలుతో ప్రారంభమయింది నా రాజీ జీవితం' అంటూ మొదలెట్టాడు మధు. అన్ని మాటలు ఒక్కసారిగా మాట్లాడడం జీవితంలో అతనికి ప్రథమం. 'ఏమిటీమె ఎదురుగుండా ఇన్నిమాటలు చెబుతున్నాను' అన్న ఆశ్చర్యం కలిగింది అతనికి.

"తరువాత?"

"మా మామయ్య చిన్న కూతురు, అసలు పేరు ఛాయాదేవి. ఈ డిగ్రీపూర్తి కావటంతోనే నన్ను బుజ్జగించి పెళ్లి చేస్తారు. నవ్వకండి పెళ్ళైతే ఆమె ఆడమన్నట్టు ఆడాల్సిన వాణ్ణే నేను"

"మీ ఆలోచనలేవిటి?"

"నాకు పారిపోవాలని వుంది"

"మరి పారిపొండి" నవ్వింది ఉష

"మీరెంతహాయిగానవ్వగలరు?" అన్నాడు మధు

"మీరు నవ్వండి. నవ్వు శారీరక, మానసికారోగ్యాలకు మంచిది"

గడియారం ఏడు గంటలు కొట్టింది.

"అమ్మో! ఏడు గంటలయింది. ఇంటికి ఆలస్యంగా వెళ్తే మా మామయ్య గోలచేస్తాడు. వెళ్తాను" అని మారు మాటాడకుండా వెళ్లి పోయాడు మధు.

అప్పటికి వెళ్లాడు కాని, ఆ తర్వాత ఆమె నుండి అంత త్వరగా వెళ్లలేకపోయాడు. ఆమె అతడు తన మామయ్య ప్రభావం నుండి బయట పడాలని దీక్ష పట్టింది. ఆమెతో పరిచయమైనప్పటి నుండి అతనిలో బేలతనం తగ్గసాగింది. అందరిలో కలివిడిగా వుండలేకపోయినా తననుతానుకించపరుచుకోవటం మానేశాడు. ఆమె మాటల్లో, స్నేహంలో అద్వితీయమైన మాధుర్యాన్ని అనుభవించ సాగాడు.

ఓ రోజు మధూ, ఉషా కాలేజీ నుండి తిరిగి వస్తుంటే ఫర్లాంగు దూరంలో మధు మామయ్య లక్ష్మీ నారాయణ రోడ్డు మీద ఎవరి తోనో మాట్లాడటంకన్పించిందామెకు. మధు ఆయన్ని చూడలేదు. ఉష మనస్సులో ఓ ఆలోచన వచ్చింది.

"మధూ! మీరెప్పుడైనా స్మోక్ చేశారా?" అనడిగింది ఆమె.

"మీకంత ధైర్యం కూడానా. పొరపాటున అడిగాను లెండి. నాదే తప్పు. సిగరెట్టు తాగితే మీ మామయ్య కొట్టడూ మిమ్మల్ని" అంది మళ్లీ...

"ఆయన ఇష్టమేమిటి? నేను తాగుతాను తందనాలాడతాను. ఆయన కనవసరం" అన్నాడు అతను కోపంగా

"చూడండి ధైర్యముందో లేదో" అనిచర చరా ఎదురుకుండా వున్న కిళ్లీ బడ్డీలోకెళ్లి ఓ సిగరెట్టు కొని, ముట్టించి, విలాసంగా పొగ వదుల్తూ వచ్చాడు.

"బాగుందిఇప్పటికి మొగధీరులయ్యారు"

"మీరు స్ఫూర్తి నివ్వాలే గానీ, మా మామయ్య నెదరించటం ఎంత సేపు?" అంటూ ఎదురుకుండా చూసిన మధుకుమతిపోయింది. ఆయన మేనల్లుడి వంక గుర్రుగా చూస్తున్నాడు.

"మీ మామయ్య" అంది ఉష లో గొంతుకతో

అయితే ఆయనంటే పెద్ద లెక్కలేనట్టు సిగరెట్టు చేతిలోపట్టుకునేముందుకునడిచాడు మధు. ఓ ఆడ పిల్ల ముందు ఆయనను జడియటానికి మనస్సంగీకరించలేదు అతనికి

ఓ నూరు గజాల దూరం వెళ్లినతరువాత అంది ఉష "ఇవాళ వుంది లెండి మీకు బడితె పూజ"

"చూస్తారుగా. ఇక ఆయన చెప్పినట్టు బతికేది కల్ల" అన్నాడు బింకంగా మధు.

అతనికి లోపల్లోపల భయంగానే వుంది, మామయ్య ఇంట్లో నుండి వెళ్లగొడ్తే ఎలా బతకాలా అని?

"ఒక్క మాట. మీ మామయ్య ఇంట్లో నుండి వెళ్లమంటే మాత్రం పారిపోకండి. మా ఇంటికి రండి. మా నాన్న గారికి చాలా పలుకుబడి వుంది. ఆయన మీకు ఏదో ఒక పార్ట్ టైం జాబ్ ఇప్పిస్తారు. ఎవరి మీదఆధార పడకుండా కాలం వెళ్లదీయవచ్చు" అంది.

"సరే" అన్నాడు అతను

ఉష అనుకున్నట్లుగానే ఆ రోజు ఇంట్లో పెద్ద గొడవైంది. లక్ష్మీ నారాయణ మేనల్లుడ్ని ఇంటి నుంచి వెళ్లగొట్టాడు.

అంతే! మధు కట్టు గుడ్డలతో ఆయన ఇల్లు వదిలి వచ్చాడు. తిన్నగా ఉష వాళ్లింటికే వెళ్లాడు. ఉష తండ్రికి అతని పరిస్థితి అంతా వివరించి చెప్పింది. ఆయన ఎంతోసానుభూతి చూపించాడు. మర్నాడు ఓ సినిమా హాలు ఓనరు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్లి ఆయన్ని మొహమాట పెట్టి అతనికి బుకింగ్ క్లర్క్ ఉద్యోగమిప్పించారు. సినిమా మొదటిఆటకు, రెండో ఆటకు టిక్కెట్లు ఇవ్వాలి. అకౌంట్లు రాసి పెట్టాలి. ఇది మధు ఉద్యోగం. మధు సినిమా హాల్లోనే ముందు గదిలో వుండవచ్చు. నెల జీతం రెండొందలు. పగలు మాట్నీ షోకి అంత రష్ వుండదు

మేనేజరు పగలు మాత్రం మధుకేమీ పని చెప్పడు. అలా అతన్ని పనిలో కుదిర్చి చేతిలో ఓ వంద రూపాయలుంచి వెళ్లిపోయారు ఉష తండ్రి.

అలాప్రారంభమైందిమధుస్వావలంబనం, స్వతంత్ర జీవనం. ఆ తరువాత లక్ష్మీ నారాయణ వచ్చి అతన్ని బతిమలాడి ఇంటికి తీసుకెళ్లాలని ప్రయత్నించాడు కాని మధు మాత్రం ససేమిరా వాళ్ల ఇంటికి తిరిగి వెళ్ల నిరాకరించాడు.

ఇప్పుడు మధు ఉషకు నీడలా సంచరించ సాగాడు. ఆమె ఏ మాటన్నా పెద్ద సత్యం లాగా కనపడసాగింది అతనికి. ఆమె లేకుండా బతకటం దుర్భరం అన్న పరిస్థితికి వచ్చాడు. అయితే ఉషకు ఆ పరిస్థితి భరించరానిదిగా వుంది. అతను ఎవరికీ నీడలా కాక స్వతంత్రంగా ఆలోచించగలగాలి, బతకగలగాలి అని ఆశించింది ఆమె. కానీ ఈ పరిణామం ఆమె ఊహించలేదు. అతను తన కాళ్ళపై తాను నిలబడేటట్లు,స్వతంత్రంగాఆలోచించేటట్లూ చేయాలని ఆమె ఎంతప్రయత్నించినాఅతను ఆమె మాటలు పట్టించుకునేవాడు కాదు. ఆమె ఎగతాళి చేసినా, కోపగించినా అప్పటికి కోపగించుకునే వాడు కాని, మరు నాటికి మామూలే.

అందువల్లే నీరజ పెళ్లికి తనొక్కడే వెళ్ల లేక, ఆమెనూ రమ్మంటే ఆమెకు చిరాకు కలిగింది. నిజానికామె నీరజ పెళ్లికి వెళ్దామనే అనుకుంది. కాని మధు రమ్మనంగానేఆమెకు కోపం వచ్చింది. అతన్తో పరుషంగా మాట్లాడింది. నీరజ పెళ్లికి వెళ్లకుండా మానేసింది.

ఎప్పటిలా కాక, వారం రోజులు ఉష కాలేజీలో కన్పించినా పలుకరించలేదుఅతను. ఆమెకర్థమయింది - అతను స్వతంత్రపు బావుటా ఎగురవేస్తున్నాడని. ఆ ఆలోచనతో ఆమెకు ఆనందం కూడా కలిగింది.

ఆ రోజు క్లాసులవగానే బయల్దేరుతున్న అతన్ని పిలిచింది ఉష

"విష్యూ మెనీ హేపీ రిటర్న్స్ ఆఫ్ ద డే" అంటూ అతనికో పాకెట్టు అందించింది ఆమె.

"ఏంటిది?" అడిగాడు మధు.

"మంచి స్నేహితుడిలాంటిమంచిపుస్తకం ఒకటి. మీ పుట్టిన రోజు కానుక"

"నా పుట్టిన రోజు ఇవాళ అని మీకెలా తెలుసు" అన్నాడతను ఆశ్చర్యపోతూ

"ఆర్నెల్ల క్రితం మీరు బ్యాంకి పరీక్షకు అప్లికేషన్ పంపలా. దాంట్లో మీరు మీ డేటాఫ్ బర్త్ నింపటం చూశాను"

"ఓ థాంక్స్. నన్ను గుర్తుంచుకున్నందుకు"

"స్నేహితుల్ని ఎలా మర్చిపోతాం. మీరే నన్ను మర్చి పోయినట్టున్నారు"

"అదే మాట. మీ ఋణం నేను జన్మ జన్మలకీ తీర్చుకోలేను"

"స్నేహంలో రుణాలుండవు"

"మరేముంటాయి?"

"ఆర్ద్రత, ప్రేమ స్నేహంలోని సహజ లక్షణాలు!తిరిగి మరేమీ ఆశించకుండాఅందించేదే స్నేహం. మన పరీక్షలయి పోయిన రెండు రోజులకే నా పెళ్లి. మీరు తప్పక రావాలి" అంది ఆమె

"మీకు... పెళ్ళా...?" అన్నాడు మధు వింతగా

"అదేం, నేను పెళ్లేందుకు చేసుకోను? వింతగా అడుగుతున్నారు" అందామె

ఆమెనీక్షణంలో నొప్పిస్తే ఆనందం కలిగేటట్లుంది అతనికి. "వేరే ఎవరికో నీడ అవటానికి వెళ్తున్నారన్నమాట" అన్నాడు.

"నీడ నిచ్చిన వాళ్లను అనే మాటేనా అది. నేనెప్పటికీ ఎవరికీ నీడనవను. ఉషస్సును నేను. ఉషస్సుకు నీడలేదు" అంది నవ్వుతూ ఉష.

"మీరు పెళ్ళయి వెళ్లిపోతే నాకు సాయం చేసే వాళ్లూ, సలహా లిచ్చేవాళ్లూ ఎవరుంటారు?" అన్నాడు అతను బాధగా

"మీరుమాత్రంఇక్కడుంటారా?బ్యాంకి ఉద్యోగం వస్తే వెళ్లిపోరూ? అయినా నేనేనా ప్రపంచం అంటే. ఇంకా మీకెందరో స్నేహితులు దొరుకుతారు. లోపం మీదే. చుట్టూ చూడటం లేదు. చూడండి. మీక్కావలసిన వాళ్లు దొరుకుతారు. ఈ ప్రపంచం ఓ అద్దం మధూ! మీరునవ్వితే మీ నీడ నవ్వుతోంది. ఏడిస్తే మీ నీడ ఏడుస్తుంది. ఛాయిస్ మీదే" అంది ఉష.

ఆమె వంక విస్మయంగా చూశాడుమధు.

"వస్తాను మరి" అని ఆమె సెలవు తీసుకుని వెళ్లిపోయింది.

సాయం సూర్యుడి కభిముఖంగా నడిచే ఆమె పొడుగాటి నీడ, అతన్నుండివిడివడుతూ దూర దూరంగా సాగిపోయింది.